

РЕШЕНИЕ

№ 2483

гр. София, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 4 -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА СТ. ДОНЧЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТИНА Д. АСЕНОВА
като разглежда докладваното от ВЕСЕЛА СТ. ДОНЧЕВА Административно наказателно дело № 20221110207667 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.354,ал.3 Кодекс за социално осигуряване /КСО/, обнародван ДВ бр.110 от 17.12.1999г., в сила от 01.01.2000г. вр. чл.58д - чл.63д Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ - редакцията след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г.

Образувано е по жалба на В. И. М., подадена срещу наказателно постановление №Р-10-131, издадено на 16.05.2022година от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление”Осигурителен надзор”, с което на основание чл.351,ал.1,т.4 КСО - актуална редакция на разпоредбата, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.92 от 17.11.2017г., в сила от 18.11.2018г., му е наложено административно наказание “глоба”, в размер 700лв., за осъществен състав на административно нарушение по чл.4,ал.7 Наредба №10 от 29.06.2021година за изискванията към границата на платежоспособност и собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, към неговата оздравителна програма и към минималните ликвидни средства на дружеството и на управляваните от него фондове /Наредба №10/2021г./, приета с решение №221-Н от 29.06.2021година на

КФН, обнародвана ДВ бр.59 от 16.07.2021г., изразило се в това, че на 01.09.2021 година, в град София, М., в качеството на изпълнителен член на Съвета на директорите на “ПЕНСИОННО ОСИГУРИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО /ПОД/ - БЪДЕЩЕ” АД, не е извършил съответните действия и е допуснал “ПОД-БЪДЕЩЕ” АД да инвестира повече от 20 на сто от собствените средства, покриващи границата на платежоспособността, във финансови инструменти по чл.176, ал.1, т.4 КСО - актуална редакция на разпоредбата, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.92 от 17.11.2017г., в сила от 18.11.2018г.

В жалбата, подадена в приложимия законоустановен четиринадесетдневен срок /чл.354, ал.3 КСО вр. чл.59, ал.2 ЗАНН - редакцията на последната разпоредба след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г./, се поддържа искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно и неправилно. Жалбоподателят основно се позовава на липса на съставомерно поведение в случая, както от обективна, така и от субективна страна.

Защитникът на жалбоподателя - адвокат Т.Г., САК, легитимиран с пълномощно, приложено като лист 73 от делото, в съдебно заседание поддържа искането за отмяна на атакуваното наказателно постановление, позовавайки се на съображенията, подробно развити в жалбата /за липса на реализирано съставомерно поведение от обективна и от субективна страна, обуславяща на свой ред липса на предпоставки за реализиране на личната административнонаказателна отговорност на санкционирания/, които счита, че кореспондират с разписаното в относимите и приложими по казуса нормативни правила, както със събраните доказателства в рамките на формираната доказателствена съвкупност. Позовава се и на накърнено право на защита на жалбоподателя при образуването и провеждането на административнонаказателното производство.

Пред съда административнонаказаният В. И. М., в процесуалното качество на жалбоподател, редовно призован, не се явява лично.

Представителят на въззиваемата страна, с приложено по делото пълномощно, в съдебно заседание пледира за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, изразявайки становище за несъмнена

установеност на констатираното и квалифицирано като административно нарушение, за което законосъобразно и правилно, при коректно прилагане на относимите материалноправни и процесуалноправни разпоредби, е била ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, включително при коректна индивидуализация на наложеното административно наказание, обосновавайки в същото време неоснователност на доводите от защитната теза на жалбоподателя, с депозирането на “писмени бележки” /лист 77-79 от делото/. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН при благоприятен за въззиваемата страна изход на делото.

Надлежно уведомена за съдебното производство, по аргумент от разпоредбата на чл.354,ал.3 КСО вр. чл.62 ЗАНН, Софийска районна прокуратура /С./ не се възползва от изрично разяснената възможност “прокурор да участва в производството пред съда, ако намери това за необходимо”.

Софийски районен съд /СРС/, като взе предвид доводите в жалбата, с която е сезиран, съобрази становищата на представляващите страните, изразени в хода и за нуждите на образуваното съдебно производство и обсъди събраните по делото доказателства и налични материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, но и се установява, че към 2021година съществувал, надлежно регистриран, правен субект с фирма/наименование “ПЕНСИОННО ОСИГУРИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО-БЪДЕЩЕ”, в правната форма на акционерно дружество /АД/, с ЕИК **** и с предмет на дейност “Допълнително пенсионно осигуряване, в това число дейност по: набирането на доброволни пенсионноосигурителни вноски в доброволен пенсионен фонд и изплащането на допълнителни пенсии при настъпване на осигурителни случаи, предвидени в закон и определени в осигурителните договори; набирането на задължителни пенсионноосигурителни вноски, управление на средствата във фондове за допълнително задължително пенсионно осигуряване и изплащане на допълнителни задължителни пенсии при настъпване на осигурителни случаи, предвидени в закон”. Отново не се спори, но и се установява, че към същия период дружеството имало Съвет на

директорите, член на който, но и представляващ, бил жалбоподателят В. И. М., ЕГН *****, макар представителството на дружеството да било осъществявано само заедно с още един от изпълнителните директори или заедно с председателя на Съвета на директорите, но не и еднолично от М..

Във връзка с изменения и допълнения в КСО, обнародвани ДВ бр.19 от 05.03.2021 година, на пенсионноосигурителните дружества бил даден срок до 31.08.2021 година да приведат дейността си в съответствие с промените в КСО, а надзорът в тази връзка бил в правомощията на КФН, включително чрез издаването на подзаконови нормативни актове. Сред изискванията, които следвало да бъдат съобразени и то в посочения нормативен срок, било обективизираното в разпоредбата на чл.121в,ал.6 КСО, съгласно което “границата на платежоспособност е минималният размер на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, който е необходим като допълнителна гаранция за изпълнение на поетите задължения за изплащане на пожизнени пенсии и на разсрочени плащания с поети гаранции, като границата на платежоспособност възлиза на 4 на сто от капитализираната стойност на тези пенсии и разсрочени плащания, но не по-малко от 7 500 000 лева“. Това правило корелирало с установеното в разпоредбата на чл.121в,ал.7 КСО, съгласно което “пенсионноосигурителното дружество поддържа най-малко 75 на сто от собствените средства, покриващи границата на платежоспособност по ал.6, във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.1-4 и влогове по чл.176,ал.1,т.5 в банки, които не са в производство по несъстоятелност“, а и било доразвито в разпоредбите на Наредба №10/2021г., като разпоредбата на чл.4,ал.1 Наредба №10/2021г. предвиждала, че “пенсионноосигурителното дружество инвестира собствените средства, покриващи границата на платежоспособност, с грижата на добър търговец при спазване принципите на качество, надеждност, ликвидност, доходност и диверсификация“, а в контекста на така въведеното принципно правило, подлежало на съблюдаване всяко едно от изискванията, възведени с разпоредбите на чл.4,ал.2-8 Наредба №10/2021г., включително това по чл.4,ал.7 Наредба №10/2021г., предвиждащо, че “не повече от 20 на сто от средствата по ал.1 могат да се инвестират във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 от КСО“, съотв. математически остойностено, при нормативно предвидена граница на платежоспособност не по-малко от 7 500 000 лева, означавало не повече от 1 500 000 лева собствени средства

пенсионноосигурителното дружество да можело да инвестира във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 КСО.

Тъкмо във връзка с така посоченото и в рамките на упражняваните от КФН надзорни функции над пенсионноосигурителните дружества, на 29.09.2021 година в електронната система е-КФН постъпила справка от “ПОД-БЪДЕЩЕ” АД относно “стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии” към 31.08.2021 година, видно от която справка инвестираните от пенсионноосигурителното дружество собствени средства в корпоративни облигации, приети за търговия на регулиран пазар в държава членка, т.е. по чл.176,ал.1,т.4,б.”а” КСО, възлизали общо на 4 213 847,56 лева, реално представлявайки повече от 50 на сто от собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, нормативно предвидени като минимален праг за покриване границата на платежоспособност, инвестирани във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 КСО.

В справката, подадена по електронен път, били отразени още данните за съставилото я лице, както на двама от членовете на Съвета на директорите на “ПОД-БЪДЕЩЕ” АД, заедно легитимно осъществяващи представителството на юридическото лице, в т.ч. жалбоподателят В. М., като последното обстоятелство и не било оспорено в настоящото съдебно производство, както самото съдържание на справката. Нещо повече, с писмо, изх. №2483/30.09.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх. №РГ-12-9-36#1/30.09.2021г. по описа на КФН, отново изхождащо от двама от членовете на Съвета на директорите на “ПОД-БЪДЕЩЕ” АД, заедно легитимно осъществяващи представителството на юридическото лице, сред които отново жалбоподателят В. М., бил потвърдено, че в нормативно предвидения преходен период - до 31.08.2021 година, включително, “ПОД-БЪДЕЩЕ” АД не било успяло да освободи инвестиции, така, че да бъдат съобразени нормативно предвидените лимити, конкретно и тези по чл.4,ал.7 Наредба №10/2021г., като надзорният орган бивал уведомен за намерение на пенсионноосигурителното дружество, изразено чрез надлежно представляващите го лица, “в срок до 14 дни ще представим оздравителна програма на основание чл.5 Наредба №10/2021г.”. Оздравителна програма и

била представена, с писмо, изх.№2523/13.10.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх.№РГ-12-9-41#1/13.10.2021г. по описа на КФН, а с писмо, изхождащо от председателя на Съвета на директорите и отново от жалбоподателя, като изпълнителен член на Съвета на директорите на “ПОД-БЪДЕЩЕ“АД, заедно легитимно осъществяващи представителство на юридическото лице, като този път кореспонденцията била с изх.№2527/15.10.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх.№РГ-12-9-36#2/15.10.2021г. по описа на КФН, същата представлявала израз на преосмислена позиция на юридическото лице, в насока ангажиране в рамките на 6-месечен срок собствените средства на дружеството да бъдат приведени в съответствие и съгласно изискванията по чл.4 Наредба №10/2021г. С писмо, изх.№РГ-12-9-36/20.10.2021г. по описа на КФН, надзорният орган изискал представяне на информация за предприетите действия за привеждане на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество в съответствие с актуалните нормативни изисквания, включително с тези по чл.4,ал.7 Наредба №10/2021г., както и посочване на срок за финализиране на действията, последният посочен в писмо, изх.№2610/27.10.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх.№РГ-12-9-36#5/27.10.2021г. по описа на КФН, а именно 14.01.2022година. Във връзка със спазване изискването по чл.4,ал.7 Наредба №10/2021г., спрямо пенсионноосигурителното дружество била приложена и принудителна административна мярка от страна на надзорния орган, конкретно с решение №231-ПОД от 30.03.2022година, подписано от заместник-председател на КФН, ръководещ Управление“Осигурителен надзор“, изпратено на вниманието на надлежно представляващите пенсионноосигурителното дружество, сред които отново жалбоподател М., с писмо, изх.№РГ-12-9-36/30.03.2022г. по описа на КФН. Едва с кореспонденция, изх. №3200/13.04.2022г. по описа на “ПОД-БЪДЕЩЕ“АД, рег.№РГ-12-9-36#8/13.04.2022г. по описа на КФН, при надзорния орган постъпила справка от “ПОД-БЪДЕЩЕ”АД относно “стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии”, видно от която справка едва към 08.04.2022година инвестираните от

пенсионноосигурителното дружество собствени средства във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 КСО, възлизали общо на 1 409 679,40лева, реално представлявайки 18,80 на сто от собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, нормативно предвидени като минимален праг за покриване границата на платежоспособност, инвестирани във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 КСО.

Междувременно обаче, при направена констатация, че жалбоподателят М., в качеството на изпълнителен член на Съвета на директорите на пенсионноосигурителното дружество, натоварен и с функции да представлява юридическото лице, макар и несамостоятелно, е допуснал към 01.09.2021година, в град София, при осъществяване дейността на пенсионноосигурителното дружество да бъде осъществен от обективна страна състав на нарушение по чл.4,ал.7 Наредба №10/2021г., конкретно при изтичането на нормативно предвидения срок до 31.08.2021година, включително, да са били инвестирани във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 КСО повече от 20 на сто от собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособността, до М. била отправена покана с писмо, изх.№РГ-12-9-50/24.11.2021г. по описа на КФН, съответно и съобразявайки се със същата, М. се явил в КФН на 02.12.2021година, като в негово присъствие, на последната посочена дата, му било образувано административнонаказателно производство, конкретно със съставянето от свидетел К.Д. на акт №Р-06-947/02.12.2021г., за установяване на административно нарушение по чл.4,ал.7 Наредба №10/2021г., от фактическа страна деянието подробно описано като изразило се в това, че към 01.09.2021година, в град София, М., в качеството на изпълнителен член на Съвета на директорите на “ПОД-БЪДЕЩЕ“АД, е допуснал пенсионноосигурителното дружество да инвестира повече от 20 на сто от собствените средства, покриващи границата на платежоспособност, във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 КСО. Така съставен, актът бил предявен, подписан и препис от него бил предоставен на М. лично отново на 02.12.2021година, а въз основа на акта, на 16.05.2022година заместник-председател на КФН, ръководещ Управление”Осигурителен надзор”, издал атакуваното наказателно постановление №Р-10-131, с което била ангажирана личната административнонаказателна отговорност на В. И. М., с налагането на административно наказание “глоба”, в размер 700лв., на основание

чл.351,ал.1,т.4 КСО, за вменения му състав на административно нарушение, реализирано в хипотеза на допустителство, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване.

С оглед доводите в жалбата и за проверка на обстоятелствата, възприети в акта и в наказателното постановление, по делото в качеството на свидетел е разпитан актосъставителят К.Д., както са приобщени писмени материали - писмо-покана, адресирано до жалбоподателя, за образуване на административнонаказателно производство, изх.№РГ-12-9-50/24.11.2021г. по описа на КФН, предложение, в т.ч. с приложение, адресирано до жалбоподателя, за приключване на административнонаказателното производство със споразумение, изх.№РГ-12-9-13/05.04.2022г. по описа на КФН, постъпила на 29.09.2021година в електронната система е-КФН справка от “ПОД-БЪДЕЩЕ”АД относно “стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии” към 31.08.2021година, писмо, изх.№2483/30.09.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх.№РГ-12-9-36#1/30.09.2021г. по описа на КФН, писмо с приложение, представляващо оздравителна програма с приложение, изх.№2523/13.10.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх.№РГ-12-9-41#1/13.10.2021г. по описа на КФН, писмо, изх. №2527/15.10.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх. №РГ-12-9-36#2/15.10.2021г. по описа на КФН, писмо до представляващите “ПОД-БЪДЕЩЕ”АД, изх.№РГ-12-9-36/20.10.2021г. по описа на КФН, писмо с приложение, изх.№2610/27.10.2021г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх.№РГ-12-9-36#5/27.10.2021г. по описа на КФН, писмо до представляващите “ПОД-БЪДЕЩЕ”АД, изх.№РГ-12-9-36/30.03.2022г. по описа на КФН, ведно с приложение, представляващо решение №231-ПОД от 30.03.2022година за прилагане на принудителна административна мярка, писмо с приложение, в т.ч. справка от “ПОД-БЪДЕЩЕ”АД относно “стойност на инвестициите на собствените средства на пенсионноосигурителното дружество, покриващи границата на платежоспособност в дългови финансови инструменти, без инвестициите на резерва за гарантиране изплащането на пожизнени пенсии” към

08.04.2022година, изх.№3200/13.04.2022г. по описа на пенсионноосигурителното дружество, вх.№РГ-12-9-36#8/13.04.2022г. по описа на КФН и заповед №3-298/10.11.2021г. на заместник-председател на КФН, ръководещ Управление”Осигурителен надзор”, имаща отношение към установяване компетентността на актосъставителя, наред с които и приложени в хода на съдебното производство писмени материали - с жалбата, в т.ч. ксерокопия от издадени срещу жалбоподателя по настоящото дело още пет наказателни постановления от заместник-председател на КФН, ръководещ Управление“Осигурителен надзор“, за установени в рамките на същата проверка нарушения - №Р-10-132/16.05.2022г., №Р-10-134/16.05.2022г., №Р-10-135/16.05.2022г., №Р-10-137/16.05.2022г. и №Р-10-138/16.05.2022г. /лист 37-53 от делото/, служебно направена и приложена справка по данните в ТРРЮЛНЦ, отразяваща актуално към 05.12.2022година, състояние на “ПОД-БЪДЕЩЕ“АД, в т.ч. с проследяване извършените и вписани промени, касаещи седалището и адреса на управление на дружеството, лицата, осъществяващи представителството на дружеството, начина на представляване на дружеството и състава на управителния орган /Съвет на директорите/ на дружеството /лист 54-63 от делото/ и представен от защитата на жалбоподателя в открито съдебно заседание доклад от инвестиционен консултант /лист 75-76 от делото/.

С оглед характера на настоящото съдебно производство, от гл.т. естество на констатираното нарушение и начин на установяване, съдът счита, че е взел необходимите мерки за разкриването на обективната истина, а същевременно и е осигурил достатъчна възможност на всяка от страните да защити и обоснове позицията си по делото, респ. преценява, че събраните гласни доказателства чрез показанията на разпитания свидетел, непосредствено ангажиран с образуването на административнонаказателното производство, но още, а и приоритетно с изисканата и съдържателно проверена информация, въз основа на която са били направени, отново от самия свидетел, констатациите, стоящи в основата на административнонаказателното обвинение, обсъдени самостоятелно, но и във връзка с писмените материали, приобщени като писмени доказателства, установяват достатъчно убедително и еднопосочно гореизложената фактическа обстановка.

В рамките на доказателствената съвкупност, според съда, не се

очертават противоречия, при това притежаващи белезите на съществени, т.е. такива, които да засягат фактите с правно значение, ето защо съдът и не намира предпоставки да излага подробни съображения, представляващи анализ на доказателствата.

Само за прецизност на изложението следва да бъде отбелязано освен това, че още с подаването на жалбата, а и в хода на съдебното производство, санкционираното лице е изразило несъгласие с атакуваното наказателно постановление, но е сторило това по начин, а именно с позоваване на неправилно прилагане на материалния и процесуалния закони, но по същество посочените от органите на административнонаказателното производство фактически констатации не са били оспорени.

Именно при това положение, от формираната доказателствена съвкупност, според съда става недвусмислено ясно как е било установено самото нарушение, като време, място и естество на самото деяние, включително обстоятелствата, поради които в хипотезата на допустителство е бил привлечен към административнонаказателна отговорност жалбоподателят.

Според настоящия състав, тезата на административнонаказателното обвинение не се разколебава от становището, обективизирано в представения от защитата доклад на инвестиционен консултант, от една страна, защото самият доклад съдържателно не установява факти, различни от посочените и явяващи се релевантни, а от друга страна, защото всъщност представлява изразено в писмен вид субективно мнение, оценка, а не възпроизвеждане на факти от обективната реалност.

Предвид изложеното, съобразно наведените в жалбата доводи, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема следното:

Намира жалбата за процесуално допустима /подадена е била в приложимия законоустановен 14-дневен срок за обжалване, при положение, че наказателното постановление е било връчено на санкционирания лично и срещу подпис на 25.05.2022 година, а жалбата е била депозирана при административнонаказващия орган на 06.06.2022 година, срещу акт, подлежащ на съдебно оспорване, при това тъкмо пред Софийския районен

съд, от лице, имащо право на жалба, по нормативно установения ред и отговаря на изискванията за форма и съдържание/, респ. съдът счита, че жалбата следва да бъде разгледана досежно преценка основателността ѝ.

В тази връзка, извършвайки преди всичко проверка от процедурна гл.т., съдът, в разрез с доводите от защитната теза, не констатира процесуални нарушения, притежаващи характеристиките съществени, включително такива, които да са накърнили правото на защита на санкционирания, в рамките на административнонаказателното производство. Счита, че образуването на последното, съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на атакуваното наказателно постановление, е станало при спазване на предвидените в КСО и в ЗАНН срокове, като органите на административнонаказателното производство в нужната степен пълно, ясно, точно, а и при съответност, са оформили съдържанието на акта и на наказателното постановление, като гаранция за правото на защита на санкционираното лице, включващо и възможността за пълноценно реализиране на правата в настоящото съдебно производство, образувано по жалба срещу наказателното постановление, но и за разкриването на обективната истина.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че сроковете по чл.354,ал.3 КСО вр. чл.34,ал.1 и ал.3 ЗАНН, на плоскостта на казуса са били спазени.

Съдът преценява освен това, че както в акта, така и в наказателното постановление, органите на административнонаказателното производство са посочили в дължимата и нужна пълнота релевантните факти, от гл.т. преценка за съставомерност на деянието, в съответствие с което описание, а и коректно е била очертана и юридическата формулировка на вмененото на жалбоподателя деяние, оценено като административно нарушение и то в хипотеза на допустителство, при това при спазване на принципа за идентичност между съдържанието на акта и на наказателното постановление.

Съобразно разпоредбите на чл.354,ал.1 и ал.2 КСО и на чл.17,ал.1,т.11 и т.13 Закон за Комисията за финансов надзор, обнародван ДВ бр.8 от 28.01.2003г., а и приобщената като писмено доказателство по делото заповед №3-298/10.11.2021г. на заместник-председател на КФН, ръководещ Управление”Осигурителен надзор”, съдът преценява, че както актът за

установяване на нарушението, така и атакуваното наказателно постановление, са били изготвени от компетентни длъжностни лица.

Налице са предпоставките за разглеждане на правния спор и по същество, а в тази връзка съдът преценява, че доколкото доказателствата по делото, оценени в посочения по-горе смисъл, следва да се приеме, че достатъчно убедително, безпротиворечиво и еднопосочно потвърждават възприетите от органите на административнонаказателното производство фактически констатации, формиращи предмета на административнонаказателното обвинение, а именно, че В. И. М., в качеството на изпълнителен член на Съвета на директорите, но и представляващ, макар никога не еднолично, "ПОД-БЪДЕЩЕ" АД, е могъл, а и е бил длъжен, отнесено към дейността на пенсионноосигурителното дружество, да съобрази изискванията, произтичащи от направените в КСО изменения и допълнения, конкретно със ЗИДКСО, обнародван ДВ бр.19 от 05.03.2021г., включително обвързани и със срок, също законоустановен, конкретно видно от разпоредбите на §109 и §112 Преходни и Заключителни разпоредби към ЗИДКСО, обнародван ДВ бр.19 от 05.03.2021г., като не е сторил това, доколкото бе потвърдено, че към 31.08.2021 година делът от собствените средства, покриващ границата на платежоспособност на пенсионноосигурителното дружество, инвестирани във финансови инструменти по чл.176,ал.1,т.4 от КСО, не просто е бил повече, а значително повече от 20 на сто, М. в специфичното си качество е допуснал осъществяването в дейността на пенсионноосигурителното дружество и към деня, следващ последния ден от нормативно предвидения срок, на нарушението, за което законосъобразно и правилно е била ангажирана личната му административнонаказателна отговорност.

За отбелязване е, че относимите материалноправни разпоредби, именно тези, в хронология и в логическа връзка посочени по-горе в рамките на съдържанието на настоящото решение, а именно тези на чл.121в,ал.6 и ал.7 КСО, на §109 и §112 от Преходните и заключителни разпоредби към ЗИДКСО, обнародван ДВ бр.19 от 05.03.2021г. и на чл.4 Наредба №10/2021г., са адресирани до пенсионноосигурителните дружества, но доколкото, както е в случая, пенсионноосигурителното дружество действа именно чрез изпълнителните членове на управителния си орган, в случая Съвет на директорите, особено тези от тях, какъвто е жалбоподателят, които са и

представляващи пенсионноосигурителното дружество, те могат да носят лична административнонаказателна отговорност като допустители, при положение, че това е и изрично предвидено в приложената административнонаказателна разпоредба на чл.351,ал.1 КСО.

На последно място, що се касае и до наложеното с атакуваното наказателно постановление административно наказание “глоба”, в размер 700лв., съдът преди всичко съобразява, че няма промяна в законодателството, считано от времето на извършване на нарушението, която да обуславя в рамките на казуса обсъждане на плоскостта на принципното правило, произтичащо от разпоредбата на чл.3,ал.2 ЗАНН, а и отчитайки, че наказанието е било определено в рамките на предвиденото като вид, а и на минимално предвиденото от закона като размер /глоба в размер от 700 до 10 000лв./, като съобразява също така, че не разполага с правомощия да заменява или да определя размер на наказанието под предвидения в закона най-нисък предел /в т.см. чл.27,ал.1, ал.4 и ал.5 ЗАНН/, преценява в крайна сметка, че и в тази част са налице предпоставките за потвърждаване на постановлението, предмет на обжалване, доколкото и приема, че правилно случаят не е бил оценен като “маловажен”, т.е. представляващ по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените /типични/ случаи на нарушение от съответния вид, основно съобразявайки, че макар и формално, констатираното нарушение засяга нормативни изисквания, които изначално са завишени, доколкото са относими към физически лица, ангажирани в дейността на пенсионноосигурителни дружества, като в случая всичко сочи, че пенсионноосигурителното дружество, посредством изпълнителните членове на управителния си орган /Съвет на директорите/, осъществяващи и представителството на дружеството, по-скоро изобщо е предприело активности за привеждане дейността си в съответствие с изискванията на ЗИДКСО, обнародван ДВ бр.19 от 05.03.2021г. и на Наредба №10/2021г. едва след 31.08.2021година, като конкретно изискването по чл.4,ал.7 Наредба №10/2021г., е било спазено едва към 08.04.2022година, включително при приложена принудителна административна мярка от страна на надзорния орган и при образувано административнонаказателно производство срещу жалбоподателя, а всичко изложено, оценено в съвкупност, не дава основание на състава да ревизира позицията на наказващия орган за неприложимост по казуса на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

С оглед изхода на делото и искането от взелия участие в откритото съдебно заседание представител по пълномощно на въззиваемата страна, съдът намира, че при допустимо и своевременно направено искане, са налице предпоставки, в т.ч. при липса на обективирани други разноси, да възложи в тежест на жалбоподателя заплащане на юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН, в размер на 90,00 /деветдесет/лева, определено при съобразяване на приложимите правила по чл.354,ал.3 КСО вр. чл.63д,ал.1, ал.4 и ал.5 ЗАНН - актуална редакция, след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г. вр. чл.144 Административнопроцесуален кодекс вр. чл.78,ал.8 Гражданско-процесуален кодекс вр. чл.37,ал.1 Закон за правната помощ вр. чл.27е Наредба за заплащането на правната помощ, приета на основание последната цитирана законова разпоредба, конкретно с ПМС №4 от 06.01.2006година, обнародвана ДВ бр.5 от 17.01.2006г., в сила от 01.01.2006г., в актуалната редакция, след изменението и допълнението, обнародвани ДВ бр.74 от 07.09.2021г., в сила от 01.10.2021г., като в случая съдът съобразява, че по конкретното дело е бил разгледан правен спор, характеризиращ се по-скоро със стандартна фактическа и правна сложност, както това, че делото е било разгледано и обявено за решаване в рамките на проведено едно открито съдебно заседание, а и това, че от представителя по пълномощно на въззиваемата страна не се е изисквала, нито се е наложила, излизаща от рамките на обичайното процесуална активност, като съставът все пак оценява положените усилия от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна да отговори изчерпателно, включително чрез депозираните "писмени бележки", на доводите от защитната теза на жалбоподателя, в заключение приемайки да възложи в тежест на последния заплащането тъкмо на посоченото като размер по-горе юрисконсултско възнаграждение, определено и платимо в полза на КФН.

Именно по изложените аргументи в съвкупност, съобразно характера на настоящото производство, в рамките на правомощията си и на основание чл.354,ал.3 КСО вр. чл.63,ал.9 вр. ал.2,т.5 вр. ал.1 и чл.63д ЗАНН - редакцията след изменението и допълнението в нормативния акт, обнародвани ДВ бр.109 от 22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г., **СРС, НО, 4 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №Р-10-131, издадено на 16.05.2022 година от заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление "Осигурителен надзор", с което на В. И. М., ЕГН *****, с адрес град София, ж.к. "****", бл.**, вх.**, ет.**, ап.**, е наложено административно наказание "глоба", в размер 700 /седемстотин/лева, на основание чл.351, ал.1, т.4 Кодекс за социално осигуряване, за осъществен състав на административно нарушение, описано от фактическа и правна страна в обстоятелствената част на постановлението и в акт №Р-06-947/02.12.2021г. за установяване на административно нарушение.

ОСЪЖДА В. И. М., ЕГН *****, с адрес град София, ж.к. "****", бл.**, вх.**, ет.**, ап.**, в процесуалното качество на жалбоподател, да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР, орган на която е издал наказателното постановление, предмет на обжалване, направени деловодни разноски /юрисконсултско възнаграждение/, в размер 90,00 /деветдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, НА ОСНОВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС, ПО РЕДА НА ГЛАВА XII АДМИНИСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЕТО, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

Съдия при Софийски районен съд: _____